

MYGGAN

"NEJ!" skriker Jonatan så högt att det hörs ända ner till vägen. "Det blir INTE ALLS kul att dansa hiphop!"

"Det var bara ett förslag, din mes", säger Vilde. "Det är minsann inte konstigt att de kallar dig för Myggan."

"Det är hiphop-dans som är mesigt", säger Jonatan och smäller igen dörren bakom sig när han går.

Storasyster Vilde är nästan femton och har en kille som rappar och dansar hiphop. Egentligen tycker Jonatan att hiphop-dans är ganska tufft. Men han skulle aldrig kunna stå på huvu-

det och snurra i takt med musiken. I alla fall inte om någon såg på.

Så trots att Vildes kille är jätteschysst, säger Jonatan nej. Igen.

Jonatan har sagt nej hela sommaren. Han har förresten alltid sagt nej. Han har sagt nej till simning eftersom vatten är kallt, även om det känns varmt efter en minut. Han har sagt nej till gymnastik eftersom han är den ende i klassen som inte kan stå på händer mot en vägg.

Jonatan har till och med sagt nej till inomhus-klättring på klätterväggen i skolan, det som alla tycker är jättekul. De andra i klassen får inte börja förrän nästa år, men Jonatan skulle få göra det eftersom klättringsläraren känner hans pappa.

Jonatan sa nej ändå. Han har aldrig gillat höga höjder.

Han har sagt nej till fotboll också. Fastän det varken är kallt eller högt och nästan alla i klassen är med i laget. Det är för att Biffen spelar fotboll. Jonatan kan inte tänka sig något värre än att spela i samma lag som Biffen.

Biffen är huvudet högre än alla andra. Han har lika stora muskler som en body-builder. Han knyter sin biffnäve och flinar så där taskigt.

Han får alla att skratta åt en och tycka att man är dum. Jonatan vågar inte ens tänka på vad som skulle hända om han hade spelat i samma lag som Biffen och hade missat ett skott på mål.